

31992L0051

1992 7 24

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

L 209/25

TARYBOS DIREKTYVA 92/51/EEB

1992 m. birželio 18 d.

dėl antrosios bendros profesinio mokymo ir lavinimo pripažinimo sistemos, papildanti Direktyvą 89/48/EEB

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 49 straipsnį, 57 straipsnio 1 dalį ir 66 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,bendradarbiaudama su Europos Parlamentu ⁽²⁾,atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽³⁾,

- (1) kadangi pagal Sutarties 8a straipsnį vidaus rinką sudaro vidaus sienų neturinti erdvė ir kadangi, remiantis Sutarties 3 straipsnio c punktu, vienas iš Bendrijos tikslų yra laisvam asmenų ir paslaugų judėjimui tarp valstybių narių trukdančių kliūčių panaikinimas; kadangi valstybių narių piliečiams tai reiškia visų pirma galimybę dirbti pagal profesiją kaip savarankiškai dirbantiems asmenims ar pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims ne toje valstybėje narėje, kurioje jie įgijo savo profesines kvalifikacijas;
- (2) kadangi toms profesijoms, kurioms Bendrija nėra nustatęsi būtino minimalaus kvalifikacijos lygio, valstybės narės ir toliau gali tą lygį nustatyti, kad garantuotų savo teritorijoje teikiamų paslaugų kokybę; kadangi vis dėlto jos negali, nepažeisdamos savo įsipareigojimų pagal Sutarties 5, 48, 52 ir 59 straipsnius, reikalauti, kad valstybės narės pilietis įgytų tas kvalifikacijas, kurias jos apskritai nustato tik toms, kurias suteikia jų nacionalinės mokymo ir lavinimo sistemos, jei atitinkamas asmuo visas tas kvalifikacijas ar dalį jų jau yra įgijęs kitoje valstybėje narėje, kadangi dėl to kiekvienai priimančiajai valstybei narei, kurioje kokia nors profesija yra reglamentuojama, reikia atsižvelgti į kvalifikacijas, įgytas kitoje valstybėje narėje, ir nustatyti, ar tos kvalifikacijos atitinka tas, kurių reikalauja atitinkama valstybė narė;
- (3) kadangi 1988 m. gruodžio 21 d. Tarybos direktyva 89/48/EEB dėl bendrosios aukštojo mokslo diplomų, išduotų po bent trejų metų profesinio mokymo ir

lavinimo, pripažinimo sistemos ⁽⁴⁾ palengvina tokių įsipareigojimų laikymąsi; kadangi vis tik tai taikoma tik aukštam mokslui;

- (4) kadangi tam, kad būtų lengviau užsiimti visomis tomis profesinės veiklos rūšimis, kuriomis priimančiojoje valstybėje narėje galima užsiimti baigus tam tikro lygio mokymą ir lavinimą, turėtų būti įvesta antra bendroji sistema, papildanti pirmąją sistemą;
- (5) kadangi papildoma bendroji sistema turi remtis tais pačiais principais ir *mutatis mutandis* tomis pačiomis taisyklėmis kaip ir pirmoji bendroji sistema;
- (6) kadangi ši direktyva netaikoma toms reglamentuojamoms profesijoms, kurias apima konkrečios direktyvos, kuriose visų pirma kalbama apie abipusį mokymo kursų, baigtų prieš išitraukiant į profesinį gyvenimą, pripažinimą;
- (7) kadangi, be to, ji taip pat netaikoma toms veiklos rūšims, kurias apima konkrečios direktyvos, visų pirma skirtos techninių įgūdžių, pagrįstų patirtimi, įgyta kitoje valstybėje narėje, pripažinimu; kadangi kai kurios iš tų direktyvų yra taikomos išimtinai užsiėmimui savarankiška veikla; kadangi tam, kad būtų užtikrinta, jog užsiėmimas tokia veikla kaip pagal darbo sutartį dirbančiui asmeniui nėra šios direktyvos taikymo sritis, pagal kurią užsiėmimą tokia veikla turėtų reglamentuoti skirtingi teisinio pripažinimo susitarimai priklausomai nuo to, ar ta veikla užsiima savarankiškai dirbantis, ar kaip pagal darbo sutartį dirbantis asmuo, tos direktyvos turėtų būti taikomos asmenims, kurie atitinkama veikla užsiima kaip pagal darbo sutartį dirbantys asmenys;
- (8) kadangi papildoma bendroji sistema visiškai nekluduoja taikyti Sutarties 48 straipsnio 4 dalies ir 55 straipsnio;
- (9) kadangi ši papildoma sistema privalo apimti visus mokymo ir lavinimo lygius, kurių neapima pirmoji bendroji sistema, būtent lygį, atitinkantį kitus mokymo ir lavinimo kursus, baigtus po vidurinės mokyklos, bei kitokį lygiavertį mokymą ir lavinimą, taip pat lygį, atitinkantį mokymo ir lavinimo kursus baigus vidurinę mokyklą, ir

⁽¹⁾ OL C 263, 1989 10 16, p. 1 ir OL C 217, 1990 9 1, p. 4.⁽²⁾ OL C 149, 1990 6 18, p. 149 ir OL C 150, 1992 6 15.⁽³⁾ OL C 75, 1990 3 26, p. 11.⁽⁴⁾ OL C 19, 1989 1 24, p. 16.

- ilgalaikius ar trumpalaikius vidurinio mokslo kursus, kuriuos galbūt papildytų profesinis mokymas ar patirtis;
- (10) kadangi daugelyje valstybių narių dirbti pagal tam tikrą reglamentuojamą profesiją galima turint arba labai trumpą parengimą, arba tam tikrų asmeninių savybių, arba tiesiog bendrąsias žinias, dėl to normalūs pripažinimo mechanizmai pagal šią direktyvą gali būti pernelyg nepatogūs; kadangi tokiais atvejais reikėtų numatyti supaprastintus mechanizmus;
- (11) kadangi turėtų būti atsižvelgta ir į Jungtinės Karalystės profesinio mokymo sistemą, pagal kurią užsiėmimo visomis profesinės veiklos rūšimis lygių standartai nustatomi taikant „Nacionalinę profesinių kvalifikacijų sistemą“;
- (12) kadangi kai kuriose valstybėse narėse yra gana nedaug reglamentuojamų profesijų; tačiau kadangi rengimas profesijoms, kurios nėra reglamentuojamos, gali būti konkrečiai parengtas darbui pagal profesiją, kurio lavinimo struktūrą ir lygį tikrina ar tvirtina atitinkamos valstybės narės kompetentingos institucijos; kadangi tai suteikia garantijas, lygiavertes toms, kurios teikiamos ryšium su reglamentuojama profesija;
- (13) kadangi priimančiosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms turėtų būti leista, remiantis atitinkamomis Bendrijos teisės nuostatomis, nustatyti išsamias taisykles, būtinas adaptacijos laikotarpiui ir kvalifikaciniam egzaminui ar testui įgyvendinti;
- (14) kadangi papildoma bendroji sistema apima du mokymo ir lavinimo lygius, o pradinė bendroji sistema apima trečią lygį, papildomoje bendrojoje sistemoje turi būti nustatyta, ar asmuo, turintis tam tikro lygio išsimokslinimą ir išsilavinimą, gali ir kokiomis sąlygomis gali dirbti kitoje valstybėje narėje pagal profesiją, kuriai būtinos kvalifikacijos yra reglamentuojamos skirtingu lygiu;
- (15) kadangi, kad būtų galima dirbti pagal tam tikras profesijas, kai kuriose valstybėse narėse reikalaujama turėti diplomą tokia prasme, kaip vartojama Direktyvoje 89/48/EEB, o darbui pagal tas pačias profesijas kitos valstybės narės reikalauja baigti kitokios struktūros profesinį mokymą ir lavinimą; kadangi tam tikros mokymo ir lavinimo rūšys, nors ir nebūdamos šioje direktyvoje nurodytos minimalios trukmės kursai baigus vidurinę mokyklą, vis dėlto baigiasi lygintinu profesiniu lygiu ir parengia asmenį panašioms pareigoms ir veiklai; kadangi toks mokymas ir lavinimas dėl to turėtų būti priskirtas tai pačiai kategorijai, kaip ir tas, kuris patvirtinamas diplomu; kadangi toks mokymas ir lavinimas yra labai įvairus ir ši klasifikacija gali būti atlikta tik sudarius visų tokių kursų sąrašą; kadangi tokia klasifikacija nustatyta, kur tinka, tokio mokymo ir lavinimo ir tokio, kuriam taikoma Direktyva 89/48/EEB, lygiavertiškumo pripažinimą; kadangi kai kurios reglamentuojamos mokymo ir lavinimo rūšys taip pat turėtų būti priskirtos toms, kurios suteikia diplomus ir yra įtrauktos į antrąjį sąrašą;
- (16) kadangi, atsižvelgiant į nuolat kintantį profesinio mokymo organizavimą, turėtų būti numatyta tų sąrašų pakeitimo tvarka;
- (17) kadangi papildoma bendroji sistema apima profesijas, užsiėmimas kuriomis priklauso nuo to, ar yra įgytos vidurinio lygio profesinio mokymo ir lavinimo kvalifikacijos, ir apskritai reikalauja fizinio darbo įgūdžių, ši sistema turi taip pat numatyti tokių kvalifikacijų pripažinimą, net jei tokios kvalifikacijos buvo įgytos tik sukaupus profesinę patirtį valstybėje narėje, kuri nereglementuoja tokių profesijų;
- (18) kadangi šios bendrosios sistemos, kaip ir pirmosios bendrosios sistemos, tikslas yra pašalinti kliūtis, trukdančias pradėti darbą pagal reglamentuojamą profesiją ir dirbti pagal ją; kadangi darbu, atliktu remiantis 1985 m. liepos 16 d. Tarybos sprendimu 85/368/EEB dėl Europos bendrijos valstybių narių profesinio mokymo kvalifikacijų palyginamumo ⁽¹⁾ siekiant kitokio tikslo nei šalinti judėjimo laisvės teises kliūtis, būtent, darbo rinkos skaidrumo didinimo — turi būti pasinaudota, kur tinka, taikant šią direktyvą, ypač tais atvejais, kai jis galėtų suteikti informaciją apie profesinio lavinimo esmę, turinį ir trukmę;
- (19) kadangi su profesinėmis organizacijomis ir profesinio mokymo ir lavinimo įstaigomis turėtų, kur tinka, būti konsultuojamasi arba jos atitinkamu būdu turėtų būti įtraukiamos į sprendimų priėmimo procesą;
- (20) kadangi, kaip ir pradinėje sistemoje, tokia sistema, stiprinama Bendrijos piliečio teisę pritaikyti savo profesinius įgūdžius bet kurioje valstybėje narėje, papildo ir įtvirtina jo teisę įgyti tokius įgūdžius, kur tik jis pageidauja;
- (21) kadangi šios dvi sistemos turėtų būti įvertintos praėjus tam tikram laikui nuo jų taikymo pradžios, siekiant nustatyti, kaip efektyviai jos veikia, ir visų pirma — kaip jas abi galima tobulinti,

⁽¹⁾ OL L 199, 1985 7 31, p. 56.

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I SKYRIUS

Sąvokų apibrėžimai

1 straipsnis

Šioje direktyvoje taikomi šie sąvokų apibrėžimai:

a) *diplomas* – tai bet kuris mokymo ir lavinimo dokumentas arba bet kuris tokių dokumentų rinkinys:

— kurį išdavė valstybės narės kompetentinga institucija, paskirta pagal tos valstybės įstatymus ir kitus teisės aktus,

— patvirtinantis, kad jo turėtojas sėkmingai baigė:

i) ne trumpesnius kaip vienerių metų ar lygiavertės trukmės vakarinius ar neakivaizdinius kursus po vidurinės mokyklos, išskyrus tuos, kurie nurodyti Direktyvos 89/48/EEB 1 straipsnio a punkto antroje įtraukoje, į kuriuos stojant be kitų sąlygų, paprastai yra reikalaujama būti sėkmingai baigus vidurinio mokslo kursą, kurį baigti reikalaujama stojant į universitetą ar aukštojo mokslo įstaigą, taip pat turėti profesinį išsilavinimą, kurio gali būti pareikalauta kartu su tokiais kursais baigus vidurinę mokyklą;

ii) arba vieną iš C priede nurodytų mokymo ir lavinimo kursų, bei

— patvirtinantis, kad jo turėtojas turi profesines kvalifikacijas, reikalingas norint pradėti dirbti pagal reglamentuojamą profesiją ar dirbti pagal ją toje valstybėje narėje,

jeigu didesnė mokymo ir lavinimo, patvirtinamo tokiu dokumentu, dalis buvo įgyta Bendrijoje arba ne Bendrijoje esančiose mokslo įstaigose, kuriose mokymas ir lavinimas vyksta pagal valstybės narės įstatymus ir kitus teisės aktus, arba jo turėtojas turi trejų metų profesinę patirtį, patvirtintą valstybės narės, kuri pripažino trečiosios šalies dokumentą, įrodantį mokymą ir lavinimą.

Toliau išvardyti dokumentai yra laikomi tokiais pat dokumentais, kaip ir diplomai tokia prasme, kaip vartojama pirmoje pastraipoje: bet kuris valstybėje narėje kompetentingos institucijos išduotas mokymo ir lavinimo dokumentas ar bet kuris tokių įrodančių dokumentų rinkinys, jei jis išduotas sėkmingai baigus Bendrijoje įgytą ir tos valstybės narės kompetentingos institucijos lygiaverčiu pripažintą mokymą ir lavinimą ir jei jis suteikia tokias pat teises pradėti dirbti ir toliau dirbti toje valstybėje narėje pagal reglamentuojamą profesiją;

b) *pažymėjimas*: bet kuris mokymo ir lavinimo dokumentas arba bet kuris tokių dokumentų rinkinys:

— kuris buvo išduotas valstybės narės kompetentingos institucijos, paskirtos pagal jos pačios įstatymus ir kitus teisės aktus,

— patvirtinantis, kad jo turėtojas po vidurinio mokslo yra baigęs:

mokymo ar lavinimo kursą, išskyrus tuos, kurie nurodyti a punkte, dėstomus švietimo ir mokymo įstaigoje ar darbe, arba derinant kursus švietimo ir mokymo įstaigoje ir kursus darbe, ir papildytus, kur tinka, bandomąja ar profesine praktika, papildomai reikalaujama prie šių kursų,

arba bandomąja ar profesine praktika papildomai prie šio vidurinio kurso, arba

— patvirtinantis, kad jo turėtojas, baigęs vidurinį techninio ar profesinio pobūdžio kursą, baigė, jei reikia,

mokymo ar lavinimo kursą, minimą ankstesnėje įtraukoje,

arba bandomąją ar profesinę praktiką, papildomai reikalaujamą prie šio vidurinio techninio ar profesinio pobūdžio kurso, ir

— kuris patvirtina, kad jo turėtojas turi profesines kvalifikacijas, reikalingas norint pradėti dirbti pagal reglamentuojamą profesiją toje valstybėje narėje arba dirbti joje,

jeigu didesnė mokymo ir lavinimo, patvirtinamo tokiu dokumentu, dalis buvo įgyta Bendrijoje arba ne Bendrijoje esančiose mokslo įstaigose, kuriose mokymas ir lavinimas vyksta pagal valstybės narės įstatymus ir kitus teisės aktus, arba kad jo turėtojas turi dvejų metų profesinę patirtį, patvirtintą valstybės narės, kuri pripažino trečiosios šalies dokumentą, įrodantį mokymą ir lavinimą.

Toliau išvardyti dokumentai yra laikomi tokiais pat dokumentais, kaip ir pažymėjimai, kaip apibrėžta pirmoje pastraipoje: bet kuris valstybėje narėje kompetentingos institucijos išduotas mokymo ir lavinimo dokumentas ar bet kuris tokių įrodančių dokumentų rinkinys, jei jis išduotas sėkmingai baigus Bendrijoje įgytą ir tos valstybės narės kompetentingos institucijos lygiaverčiu pripažintą mokymą ir lavinimą ir jei jis suteikia tokias pat teises pradėti dirbti ir toliau dirbti toje valstybėje narėje pagal reglamentuojamą profesiją;

- c) *kompetencijų patvirtinantis dokumentas*: bet kuris kvalifikacijas įrodantis dokumentas:
- patvirtinantis mokymą ir lavinimą, nesudarantį išsilavinimo dalies, patvirtintos diplomu tokia prasme, kaip vartojama Direktyvoje 89/48/EEB, arba diplomu ar pažymėjimu tokia prasme, kokia vartojama šioje direktyvoje, arba
  - išduotas institucijos, paskirtos pagal valstybės narės įstatymus ir kitus teisės aktus, įvertinus asmenines pareiškėjo savybes, kvalifikaciją, arba žinias, kurios laikomos esminėmis, jei norima dirbti pagal profesiją, nereikalaujant dokumento, įrodančio ankstesnį mokymą ir lavinimą;
- d) *priimančioji valstybė narė*: bet kuri valstybė narė, kurioje kokios nors valstybės narės pilietis paduoda paraišką leisti dirbti pagal profesiją, reglamentuojamą toje valstybėje narėje, išskyrus tą, kurioje jis gavo mokymą ir lavinimą įrodantį dokumentą arba kompetencijos patvirtinimą arba pirmiau dirbo pagal tą profesiją;
- e) *reglamentuojama profesija*: reglamentuojama profesinė veikla ar veiklos rūšys, kurios valstybėje narėje sudaro šią profesiją;
- f) *reglamentuojama profesinė veikla*: profesinė veikla, kai ėmimasis tokios veiklos ar vertimasis ja arba vienas iš vertimosi ja būdų valstybėje narėje pagal įstatymus ir kitus teisės aktus tiesiogiai ar netiesiogiai priklauso nuo mokymą ir lavinimą įrodančio dokumento ar kompetencijų patvirtinančio dokumento turėjimo. Vertimosi reglamentuojama profesinė veikla būdas visų pirma yra:
- vertimasis veikla pagal profesijos pavadinimą, jei naudojimas tokiu pavadinimu priklauso asmenims, turintiems įstatymais ir kitais teisės aktais reglamentuojamą mokymą ir lavinimą įrodantį arba kompetencijų patvirtinantį dokumentą,
  - vertimasis su sveikata susijusia profesine veikla, jei atlyginimas už tokią veiklą ir (ar) jos kompensavimas pagal nacionalinę socialinės apsaugos tvarką priklauso nuo mokymą ir lavinimą įrodančio arba kompetencijų patvirtinančio dokumentą turėjimo.
- Tais atvejais, kai pirma pastraipa netaikoma, profesinė veikla laikoma reglamentuojama profesine veikla, jei ja verčiasi nariai asociacijos ar organizacijos, kurios tikslas visų pirma yra atitinkamoje profesinėje srityje skatinti ir palaikyti aukštą veiklos lygį ir kuri, siekiant to tikslo, yra tam tikru būdu valstybės narės pripažinta ir:
- išduoda savo nariams mokymą ir lavinimą įrodantį dokumentą,
- užtikrina, kad jos nariai gerbs jos nustatytas profesinio elgesio taisykles, ir
- suteikia jiems teisę naudotis kokiu nors profesiniu pavadinimu arba santrumpa arba naudotis tą mokymą ir lavinimą atitinkančiu statusu.
- Tais atvejais, kai valstybė narė pripažinimą, kuris yra minimas antroje pastraipoje, suteikia asociacijai ar organizacijai, kuri atitinka tos pastraipos sąlygas, ji apie tai informuoja Komisiją;
- g) *reglamentuojamas mokymas ir lavinimas*: bet koks mokymas ir lavinimas, kuris:
- konkrečiai parengtas taip, kad būtų galima dirbti pagal tam tikrą profesiją, ir
  - susideda iš kurso ar kursų, jei reikia, papildytų profesiniu mokymu ar bandomąja arba profesine praktika, kurių struktūrą ir lygį apibrėžia tos valstybės narės įstatymai ir kiti teisės aktai arba kuriuos kontroliuoja ar tvirtina tam tikslui paskirta institucija;
- h) *profesinė patirtis*: faktiškas ir teisėtas darbas pagal atitinkamą profesiją valstybėje narėje;
- i) *adaptacijos laikotarpis*: darbas pagal reglamentuojamą profesiją priimančiojoje valstybėje narėje kvalifikuoto tos profesijos atstovo atsakomybe, o tokios prižiūrimos praktikos metu galima toliau mokytis ir lavintis. Šis prižiūrimos praktikos laikotarpis turi būti įvertinamas. Išsamias taisykles, reglamentuojančias adaptacijos laikotarpį ir jo įvertinimą, nustato priimančiųjų valstybių narių kompetentinga institucija.
- Priimančiojoje valstybėje narėje asmens, atliekančio prižiūrimą praktiką, statusą, ypač dėl teisės apsigyventi, taip pat išipareigojimus, socialines teises ir išmokas, pašalpas bei atlyginimus nustato tos valstybės narės kompetentingos institucijos pagal taikomą Bendrijos teisę;
- j) *kvalifikacinis egzaminas ar testas*: egzaminas, apsiribojantis pareiškėjo profesinių žinių patikrinimu, kurį rengia priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos, kad įvertintų pareiškėjo sugebėjimą dirbti toje valstybėje narėje pagal reglamentuojamą profesiją.
- Kad būtų leista surengti šį egzaminą ar testą, kompetentingos institucijos sudaro sąrašą dalykų, kurių, palyginus toje valstybėje narėje reikalaujamą mokymą ir išsilavinimą ir pareiškėjo įgytą, pareiškėjo turimame mokymą ir lavinimą

patvirtinančiame dokumente trunksta. Šie dalykai gali būti tiek teorinės žinios, tiek praktiniai įgūdžiai, kurie reikalingi dirbant pagal tą profesiją.

Kvalifikacinis egzaminas ar testas turi būti rengiamas atsižvelgiant į tai, ar pareiškėjas yra kvalifikuotas specialistas kilmės valstybėje narėje arba toje valstybėje narėje, iš kurios jis yra atvykęs, ar ne. Į egzaminą ar testą įtraukiami iš to sąrašo atrinkti dalykai, kuriuos išmanyti yra labai svarbu, kad priimančiojoje valstybėje narėje būtų galima dirbti pagal profesiją. Per egzaminą ar testą taip pat gali būti tikrinamas priimančiojoje valstybėje narėje atitinkamoms veiklos rūšims taikomų profesinių taisyklių išmanymas. Kvalifikacinio egzaminu ar testo rengimą išsamiai nustato tos valstybės kompetentingos institucijos.

Pareiškėjo, kuris nori pats pasirengti kvalifikaciniam egzaminui ar testui, statusą priimančiojoje valstybėje narėje nustato tos valstybės kompetentingos institucijos pagal taikomą Bendrijos teisę.

II SKYRIUS

Taikymo sritis

2 straipsnis

Ši direktyva yra taikoma bet kuriam valstybės narės piliečiui, kuris nori kaip savarankiškai dirbantis asmuo arba pagal darbo sutartį dirbantis asmuo priimančiojoje valstybėje narėje dirbti pagal reglamentuojamą profesiją.

Ši direktyva netaikoma nei profesijoms, kurioms yra skirta konkreti direktyva, nustatanti valstybių narių abipusio diplomų pripažinimo tvarką, nei veiklai, kuriai taikomos A priede išvardytos direktyvos.

B priede išvardytos direktyvos yra taikytinos kaip pagal darbo sutartį dirbančiam asmeniui užsiimant tomis veiklos rūšimis, kurioms taikomos tos direktyvos.

III SKYRIUS

Pripažinimo sistema, kai priimančioji valstybė narė reikalauja turėti diplomą tokia prasme, kaip vartojama šioje direktyvoje ar Direktyvoje 89/48/EEB

3 straipsnis

Nepažeidžiant Direktyvos 89/48/EEB, tais atvejais, kai norint priimančiojoje valstybėje narėje pradėti ar toliau dirbti pagal reglamentuojamą profesiją reikia turėti diplomą tokia prasme, kaip

vartojama šioje direktyvoje ar Direktyvoje 89/48/EEB, kompetentinga institucija negali, remdamasi tuo, kad kvalifikacijos nėra pakankamos, atsisakyti leisti valstybės narės piliečiui pradėti dirbti ar toliau dirbti pagal tą profesiją tomis pačiomis sąlygomis, kurios taikomos saviems piliečiams:

- a) jei pareiškėjas turi diplomą, nurodytą šioje direktyvoje ar Direktyvoje 89/48/EEB, reikalaujamą kitoje valstybėje narėje norint pradėti dirbti ar toliau dirbti pagal tą profesiją jos teritorijoje, ir tas diplomą buvo išduotas valstybėje narėje; arba
- b) jei pareiškėjas pagal tą profesiją dirbo visą darbo dieną dvejus metus ar atitinkamą laikotarpį, dirbdamas ne visą darbo dieną per ankstesnius 10 metų kitoje valstybėje narėje, kuri tos profesijos nereglementuoja tokia prasme, kaip vartojama šios direktyvos 1 straipsnio e punkte, 1 straipsnio f punkto pirmoje pastraipoje ar Direktyvos 89/48/EEB 1 straipsnio c punkte, 1 straipsnio d punkto pirmoje pastraipoje, ir turi mokymą ir lavinimą įrodantį dokumentą, kuris:
  - buvo išduotas valstybės narės kompetentingos institucijos, paskirtos pagal tos valstybės įstatymus ir kitus teisės aktus, ir
  - patvirtina, kad jo turėtojas yra sėkmingai baigęs ne mažiau kaip vienerių metų trukmės kursus po vidurinės mokyklos, išskyrus tuos, kurie nurodyti Direktyvos 89/48/EEB 1 straipsnio a punkto antroje įtraukoje, ar lygiavertės trukmės vakarinius ar neakivaizdinius kursus, į kuriuos priimant, be kitų sąlygų, paprastai yra reikalaujama būti sėkmingai baigus vidurinio mokslo kursą, reikalingą stojant į universitetą ar aukštojo mokslo įstaigą, o taip pat, kad jis yra papildomai įgijęs profesinį išsilavinimą, kuris yra tokių kursų po vidurinės mokyklos sudedamoji dalis,
  - arba patvirtina reglamentuojamą mokymą ir lavinimą, minimą D priede, ir
  - parengė jas turintį asmenį dirbti pagal savo profesiją.

Tačiau pirmiau minėtos dvejų metų profesinės patirties gali būti nereikalaujama tais atvejais, kai mokymą ir lavinimą įrodantis dokumentas, kurį turi pareiškėjas ir kuris minimas šiame punkte, yra išduodamas baigus reglamentuojamą mokymą ir lavinimą.

Toliau nurodyti dokumentai yra laikomi tokiais pat dokumentais, kaip mokymą ir lavinimą įrodantys dokumentai, paminėti šio punkto pirmoje pastraipoje: bet koks mokymą ir lavinimą įrodantis dokumentas ar tokių įrodančių dokumentų rinkinys, išduotas valstybės narės kompetentingos institucijos, jei jis išduotas baigus mokymą ir lavinimą, įgytą Bendrijoje, ir yra pripažįstamas toje valstybėje narėje lygiavertis, jeigu kitos valstybės narės ir Komisija buvo informuotos apie tą pripažinimą.

Nukrypstant nuo šio straipsnio pirmos pastraipos, iš priimančiosios valstybės narės nereikalaujama šį straipsnį taikyti tais atvejais, kai norint pradėti dirbti pagal reglamentuojamą profesiją ar dirbant pagal ją toje šalyje reikia diplomo, apibūdinto Direktyvoje 89/48/EEB, kurį išduodant, be kitų sąlygų, reikalaujama būti baigus ilgesnės kaip ketverių metų trukmės kursus po vidurinės mokyklos.

4 straipsnis

1. Nepaisant 3 straipsnio, priimančioji valstybė narė taip pat gali pareikalauti, kad pareiškėjas:

a) pateiktų profesinę patirtį įrodantį dokumentą tais atvejais, kai mokymo ir lavinimo trukmė, kuri, kaip išdėstyta 3 straipsnio pirmos pastraipos a ir b punktuose, pažymima pateikiant paraišką, yra bent vieneriais metais trumpesnė negu reikalaujama priimančiojoje valstybėje narėje. Šiuo atveju reikalaujamas profesinės patirties laikotarpis:

— negali daugiau kaip dukart viršyti mokymo ir lavinimo trukmės skirtumo, jei tas skirtumas siejasi su kursais, baigus vidurinę mokyklą, ir (arba) bandomosios praktikos, atliekamos vadovaujant prižiūrinčiam specialistui ir besibaigiančios egzaminu, laikotarpiu,

— negali viršyti trukmės skirtumo, jei tas skirtumas susijęs su profesine praktika, įgyjama kvalifikuotam profesijos atstovui padedant.

Diplomams tokia prasme, kaip vartojama 1 straipsnio a punkto antroje pastraipoje, lygiavertis lygio pripažįstama mokymo ir lavinimo trukmė yra nustatoma kaip mokymui ir lavinimui, nurodytam 1 straipsnio a punkto pirmoje pastraipoje.

Taikant šias nuostatas turi būti atsižvelgiama į 3 straipsnio pirmos pastraipos b punkte minėtą profesinę patirtį.

Visais atvejais reikalaujama profesinę patirtis negali viršyti ketverių metų.

Tačiau profesinės patirties galima nereikalauti iš pareiškėjo, turinčio diplomą, patvirtinantį kursų po vidurinės mokyklos baigimą, kaip nurodyta 1 straipsnio a punkto antroje įtraukoje, arba diplomą, kaip apibūdinta Direktyvos 89/48/EEB 1 straipsnio a punkte, norinčio dirbti pagal profesiją priimančiojoje valstybėje narėje, kuri reikalauja turėti diplomą arba dokumentą, patvirtinantį vieno iš mokymo ir lavinimo kursų, minimų C priede, baigimą;

b) išlauktų ne ilgesnį kaip trejų metų adaptacijos laikotarpį arba laikytų kvalifikacinį egzaminą ar testą, jeigu:

— teoriniai ir (arba) praktiniai dalykai, įtraukti į mokymą ir lavinimą, kurį jis įgijo, kaip nustatyta 3 straipsnio pirmos pastraipos a ir b punktuose, iš esmės skiriasi nuo tų dalykų,

kurie nurodyti diplome, kaip apibrėžta šioje direktyvoje ar Direktyvoje 89/48/EEB, kurio reikalaujama priimančiojoje valstybėje narėje, arba

— jei 3 straipsnio pirmos pastraipos a punkte minėtu atveju priimančiojoje valstybėje narėje reglamentuojamą profesiją sudaro viena ar keletas reglamentuojamų veiklos rūšių, kurios valstybėje narėje, iš kurios pareiškėjas yra kilęs ar atvykęs, nepriklauso reglamentuojamai profesijai, o tas skirtumas atitinka priimančiojoje valstybėje narėje konkrečiai reikalaujamą mokymą ir lavinimą bei apima teorinius ir (arba) dalykus, kurie gerokai skiriasi nuo tų dalykų, nurodytų pareiškėjo pateiktame diplome, kaip apibrėžta šioje direktyvoje ar Direktyvoje 89/48/EEB, arba

— jei 3 straipsnio pirmos pastraipos b punkte minėtu atveju priimančiojoje valstybėje narėje reglamentuojamą profesiją sudaro viena ar keletas reglamentuojamos profesinės veiklos rūšių, nepriklausančių profesijai, pagal kurią pareiškėjas dirba valstybėje narėje, iš kurios jis yra kilęs ar atvykęs, o tas skirtumas atitinka priimančiojoje valstybėje narėje konkrečiai reikalaujamą mokymą ir lavinimą bei apima teorinius ir (arba) praktinius dalykus, kurie gerokai skiriasi nuo tų dalykų, kurie įeina į pareiškėjo pateiktus mokymą ir lavinimą įrodančius dokumentus.

Jei priimančioji valstybė narė naudojami šia galimybe, ji turi suteikti pareiškėjui teisę rinktis viena iš dviejų: adaptacijos laikotarpį arba kvalifikacinį egzaminą ar testą. Jei priimančioji valstybė narė, kuri reikalauja diplomo, kaip nurodyta Direktyvoje 89/48/EEB ar šioje direktyvoje, ketina nustatyti leidžiančias nukrypti nuostatas dėl pareiškėjo teisės pasirinkti, taikoma 14 straipsnyje nustatyta tvarka.

Nukrypdoma nuo šio punkto antros pastraipos, priimančioji valstybė narė gali pasilikti teisę rinktis adaptacijos laikotarpį arba kvalifikacinį egzaminą ar testą, jei

— profesija, pagal kurią dirbant reikia labai gerai išmanyti nacionalinę teisę ir kurioje konsultavimas ir (ar) pagalbos nacionalinės teisės klausimais teikimas yra esminis ir nuolatinis profesinės veiklos ypatumas, arba

— tais atvejais priimančioji valstybė narė reikalauja dirbant pagal tam tikrą profesiją būtinai turėti diplomą, kaip nurodyta Direktyvoje 89/48/EEB, viena iš tokios teisės suteikimo sąlygų yra reikalavimas būti baigusiam ilgesnius kaip trejų metų kursus po vidurinės mokyklos arba lygiavertės trukmės vakarinius ar neakivaizdinius kursus, o pareiškėjui turėti arba diplomą, kaip apibrėžta šioje direktyvoje, arba mokymą ir lavinimą įrodantį dokumentą, nurodytą

3 straipsnio pirmos pastraipos b punkte, bet nenurodytą Direktyvos 89/48/EEB 3 straipsnio b punkte.

2. Tačiau priimančioji valstybė narė negali tuo pačiu metu taikyti šio straipsnio 1 dalies a ir b punktų nuostatų.

IV SKYRIUS

Pripažinimo sistema, kai priimančioji valstybė narė reikalauja diplomo, o pareiškėjas turi pažymėjimą ar yra įgijęs atitinkamą mokymą ir išsilavinimą

5 straipsnis

Kai norint priimančiojoje valstybėje narėje pradėti dirbti pagal reglamentuojamą profesiją ar toliau dirbti pagal ją reikia turėti diplomą, kompetentinga institucija negali, remdamasi tuo, kad kvalifikacijos nėra pakankamos, atsisakyti leisti valstybės narės piliečiui pradėti dirbti ar toliau dirbti pagal tą profesiją tomis pačiomis sąlygomis, kurios taikomos saviems piliečiams:

- a) jei pareiškėjas turi pažymėjimą, reikalaujamą kitoje valstybėje narėje norint pradėti dirbti pagal tą profesiją jos teritorijoje ar toliau dirbti joje, ir tas pažymėjimas buvo išduotas valstybėje narėje; arba
- b) jei pareiškėjas pagal tą pačią profesiją dirbo visą darbo dieną dvejus metus per ankstesnius 10 metų kitoje valstybėje narėje, kuri tos profesijos nereglamentuoja tokia prasme, kaip vartojama 1 straipsnio e punkte ir 1 straipsnio f punkto pirmoje pastraipoje, ir turi mokymą ir lavinimą įrodantį dokumentą:

— išduotą valstybės narės kompetentingos institucijos, paskirtos pagal tos valstybės įstatymus ir kitus teisės aktus, ir

— patvirtinantį, kad jį turintis asmuo po kursų, baigtų po vidurinės mokyklos, yra baigęs:

profesinio mokymo ar lavinimo kursus, išskyrus nurodytuosius a punkte, švietimo arba mokymo įstaigoje ar darbo vietoje, arba ir švietimo ar mokymo įstaigoje, ir darbo vietoje, ir papildytus, kur tinkama, bandomąja ar profesine praktika, kuri yra sudedamoji tokio mokymo dalis,

arba bandomąją ar profesinę praktiką, kuri yra tokių kursų, baigus vidurinę mokyklą, sudėtinė dalis, arba

— patvirtinantį, kad turėtojas, baigęs techninio ar profesinio pobūdžio kursus, baigtus po vidurinės mokyklos, prirėkus baigė:

profesinio mokymo ar lavinimo kursą, minėtą ankstesnėje įtraukoje,

arba bandomosios ar profesinės praktikos, kuri yra techninio ar profesinio pobūdžio kursų po vidurinės mokyklos dalis, laikotarpį,

— parengusį jas turintį asmenį dirbti pagal savo profesiją.

Tačiau aukščiau paminėtos dvejų metų profesinės patirties galima nereikalauti, jei pareiškėjo turimas mokymą ir lavinimą įrodantis dokumentas, minimas šiame punkte, yra išduotas baigus reglamentuojamą mokymą ir lavinimą.

Nepaisant to, priimančioji valstybė narė gali reikalauti, kad pareiškėjui būtų nustatytas adaptacijos laikotarpis, neviršijantis trejų metų, arba kad jis laikytų kvalifikacinį egzaminą ar testą. Priimančioji valstybė narė turi suteikti pareiškėjui teisę pasirinkti adaptacijos laikotarpį, arba kvalifikacinį egzaminą ar testą.

Tais atvejais, kai priimančioji valstybė narė ketina nustatyti leidžiančias nukrypti nuostatas dėl pareiškėjo teisės pasirinkti, taikoma 14 straipsnyje nustatyta tvarka.

V SKYRIUS

Pripažinimo sistema, kai priimančioji valstybė narė reikalauja turėti pažymėjimą

6 straipsnis

Tais atvejais, kai norint priimančiojoje valstybėje narėje pradėti dirbti pagal reglamentuojamą profesiją ar toliau dirbti pagal ją reikia turėti diplomą, kompetentinga institucija negali, remdamasi tuo, kad kvalifikacijos nėra pakankamos, atsisakyti leisti valstybės narės piliečiui pradėti dirbti pagal tą profesiją ar toliau dirbti tomis pačiomis sąlygomis, kurios taikomos saviems piliečiams:

a) jei pareiškėjas turi diplomą, kaip apibūdinta šioje direktyvoje ar Direktyvoje 89/48/EEB, ar pažymėjimą, reikalaujamą kitoje valstybėje narėje norint pradėti dirbti pagal tą profesiją ar toliau dirbti jos teritorijoje, jei toks diplomą buvo išduotas valstybėje narėje; arba

b) jei pareiškėjas pagal tą profesiją dirbo visą darbo dieną dvejus metus arba lygiavertės trukmės laikotarpį ne visą darbo dieną per ankstesnius 10 metų kitoje valstybėje narėje, kuri tos profesijos nereglamentuoja tokia prasme, kaip vartojama

1 straipsnio e punkte ir 1 straipsnio f punkto pirmoje pastraipoje, ir turi mokymą ir lavinimą įrodantį dokumentą:

— išduotą valstybės narės kompetentingos institucijos, paskirtos pagal tos šalies įstatymus ir kitus teisės aktus, ir

— patvirtinantį, kad jo turėtojas yra sėkmingai baigęs ne mažiau kaip vienerių metų trukmės kursus po vidurinės mokyklos, išskyrus tuos, kurie nurodyti Direktyvos 89/48/EEB 1 straipsnio a punkto antroje įtraukoje, ar lygiavertės trukmės vakarinius ar neakivaizdinius kursus, į kuriuos priimant, be kitų sąlygų, paprastai yra reikalaujama būti sėkmingai baigus vidurinio mokslo kursą, reikalingą stojant į universitetą ar aukštojo mokslo įstaigą, o taip pat, kad jis yra papildomai įgijęs profesinį išsilavinimą, kuris yra tokių kursų po vidurinės mokyklos sudedamoji dalis, arba

— patvirtinantį, kad jį turintis asmuo po kursų, baigtų po vidurinės mokyklos, yra baigęs:

profesinio mokymo ar lavinimo kursus, išskyrus nurodytuosius a punkte, švietimo įstaigoje ar darbo vietoje, arba ir švietimo įstaigoje, ir darbo vietoje, ir papildytus, kur tinkama, bandomąja ar profesine praktika, kuri yra sudedamoji tokių mokymo kursų dalis,

arba bandomąją ar profesinę praktiką, kuri yra kursų, baigus vidurinę mokyklą, sudėtinė dalis, arba

— patvirtinantį, kad turėtojas, baigęs techninio ar profesinio pobūdžio kursus, baigtus po vidurinės mokyklos, prirėkus baigė:

profesinio mokymo ar lavinimo kursą, minėtą ankstesnėje įtraukoje,

arba bandomosios ar profesinės praktikos, kuri yra techninio ar profesinio pobūdžio kursų po vidurinės mokyklos dalis, laikotarpį,

— parengusį jas turintį asmenį dirbti pagal savo profesiją.

Tačiau pirmiau minėtos dvejų metų profesinės patirties galima nereikalauti, jei pareiškėjo turimas mokymą ir lavinimą įrodantis dokumentas, minimas šiame punkte, yra išduotas baigus reglamentuojamą mokymą ir lavinimą;

c) jei pareiškėjas, kuris neturi jokio diplomo, pažymėjimo ar kito mokymą ir lavinimą įrodančio dokumento tokia prasme, kaip vartojama 3 straipsnio b punkte arba šio straipsnio b punkte, pagal atitinkamą profesiją visą darbo dieną dirbo trejus metus iš eilės arba lygiavertės trukmės darbą ne visą darbo dieną per

ankstesnius 10 metų kitoje valstybėje narėje, kuri nereglamentuoja tos profesijos tokia prasme, kaip vartojama 1 straipsnio e punkte ir 1 straipsnio f punkto pirmoje pastraipoje.

Toliau išvardyti dokumentai yra laikomi tokiais pat dokumentais, kaip ir mokymą ir lavinimą įrodantys dokumentai, minėti b punkto pirmoje pastraipoje: bet kuris valstybėje narėje kompetentingos institucijos išduotas mokymą ir lavinimą įrodantis dokumentas ar bet kuris tokių įrodančių dokumentų rinkinys, jei jis išduotas sėkmingai baigus Bendrijoje įgytą ir tos valstybės narės kompetentingos institucijos lygiaverčiu pripažintą mokymą ir lavinimą, tačiau tik tuo atveju, jei apie šį pripažinimą buvo informuotos kitos valstybės narės ir Komisija.

7 straipsnis

Nepažeisdama 6 straipsnio, priimančioji valstybė narė gali taip pat reikalauti iš pareiškėjo:

a) išlaukti adaptacijos laikotarpį, neviršijantį dvejų metų, arba laikyti kvalifikacinį egzaminą ar testą tuo atveju, kai mokymas ir išsilavinimas, įgytas remiantis 6 straipsnio pirmos pastraipos a ir b punktais, yra susijęs su teoriniais ir praktiniais dalykais, kurie iš esmės skiriasi nuo nurodytųjų pažymėjime, reikalaujamame priimančiojoje valstybėje narėje, arba kai veiklos sritims priimančiojoje valstybėje narėje būtinas konkretus mokymas ir lavinimas, susijęs su teoriniais ir praktiniais dalykais, kurie iš esmės skiriasi nuo tų, kurie nurodyti pareiškėjo oficialias kvalifikacijas įrodančiame dokumente.

Jei priimančioji valstybė narė naudojasi šia galimybe, ji turi suteikti pareiškėjui teisę rinktis viena iš dviejų: adaptacijos laikotarpį arba kvalifikacinį egzaminą ar testą. Jei priimančioji valstybė narė, kuri reikalauja pažymėjimo, ketina nustatyti leidžiančias nukrypti nuostatas dėl pareiškėjo teisės pasirinkti, taikoma 14 straipsnyje nustatyta tvarka;

b) išlaukti adaptacijos laikotarpį, neviršijantį dvejų metų, arba laikyti kvalifikacinį egzaminą ar testą, jeigu, kaip ir 6 straipsnio pirmos pastraipos c punkte minimu atveju, jis neturi diplomo, pažymėjimo ar kito mokymą ir lavinimą įrodančio dokumento. Priimančioji valstybė narė gali pasirinkti teisę rinktis adaptacijos laikotarpį, arba kvalifikacinį egzaminą ar testą.

VI SKYRIUS

Specialios sistemos kitoms kvalifikacijoms pripažinti

8 straipsnis

Kai norint priimančiojoje valstybėje narėje pradėti dirbti pagal reglamentuojamą profesiją ar toliau dirbti pagal ją, reikia turėti kompetenciją patvirtinantį dokumentą, kompetentinga institucija negali, remdamasi tuo, kad kvalifikacijos nėra pakankamos,

atsisakyti leisti valstybės narės piliečiui pradėti dirbti pagal tą profesiją ar toliau dirbti pagal ją tomis pačiomis sąlygomis, kurios taikomos saviems piliečiams:

- a) jei pareiškėjas turi kompetenciją patvirtinantį dokumentą, reikalaujamą kitoje valstybėje narėje norint pradėti dirbti pagal tą pačią profesiją ar toliau dirbti pagal ją jos teritorijoje, ir tas kompetenciją patvirtinantis dokumentas buvo išduotas valstybėje narėje; arba
- b) jei pareiškėjas pateikia kvalifikacijos, įgytos kitose valstybėse narėse, įrodymą,

institucija negali atsisakyti suteikti garantijų, visų pirma sveikatos, saugumo, aplinkos apsaugos ir vartotojų apsaugos, lygiavertčių toms, kurias suteikti reikalauja priimančiosios valstybės narės įstatymai ir kiti teisės aktai.

Jei pareiškėjas nepateikia tokio kompetenciją ar kvalifikaciją patvirtinančio įrodymo, taikomi priimančiosios valstybės narės įstatymai ir kiti teisės aktai.

9 straipsnis

Jei priimančiojoje valstybėje narėje norint pradėti dirbti pagal reglamentuojamą profesiją ar toliau dirbti pagal ją, reikia turėti tik mokymo dokumentą, patvirtinantį bendrą pradinį ar vidurinį ugdymą, kompetentinga institucija negali, remdamasi tuo, kad kvalifikacijos nėra pakankamos, atsisakyti leisti valstybės narės piliečiui pradėti dirbti pagal tą profesiją ar toliau dirbti pagal ją remdamasi tuo, kad kvalifikacijos nėra pakankamos, atsisakyti leisti valstybės narės piliečiui pradėti dirbti pagal tą profesiją ar toliau dirbti tomis pačiomis sąlygomis, kokios taikomos jos piliečiams, jei pareiškėjas turi atitinkamo lygio oficialias kvalifikacijas, jam suteiktas kitoje valstybėje narėje.

Šias oficialias kvalifikacijas įrodantis dokumentas turi būti išduotas tos valstybės narės kompetentingos institucijos, paskirtos pagal jos įstatymus ir kitus teisės aktus.

VII SKYRIUS

Kitos priemonės, skirtos palengvinti veiksmingą naudojamąsi įsisteigimo teise, laisve teikti paslaugas ir laisvu pagal darbo sutartį dirbančių asmenų judėjimu

10 straipsnis

1. Tais atvejais, kai priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija iš asmenų, norinčių pradėti dirbti pagal reglamentuojamą profesiją, reikalauja įrodymo, kad jie yra nepriekaištingos reputacijos arba kad jie nėra paskelbti bankrutavusiais, arba kai ji laikinai neleidžia dirbti pagal tą profesiją dėl sunkaus profesinio

nusižengimo ar baudžiamosios veikos arba tai uždraudžia, priimančioji valstybė kaip pakankamą įrodymą priima valstybių narių piliečių, norinčių dirbti pagal tą profesiją jos teritorijoje, pateiktus tokių reikalavimų atitikimą patvirtinančius dokumentus, išduotus kilmės valstybės narės arba valstybės narės, iš kurios užsienio pilietis yra atvykęs, kompetentingų institucijų.

Tais atvejais, kai kilmės valstybės narės arba valstybės narės, iš kurios užsienio pilietis yra atvykęs, kompetentingos institucijos neišduoda pirmoje pastraipoje minėtų dokumentų, tokiems dokumentams prilygsta pareiškimas davus priesaiką arba atitinkamo asmens oficialus pareiškimas valstybėse, kuriose nėra nuostatos dėl pareiškimo davus priesaiką, kilmės valstybės narės ar valstybės narės, iš kurios jis yra atvykęs, kompetentingo teismo ar administracijos pareigūno arba prireikus — notaro ar kompetentingos profesinės organizacijos atstovo akivaizdoje; tokia institucija ar notaras išduoda pažymėjimą, patvirtinantį pareiškimo davus priesaiką ar oficialaus pareiškimo tikrumą.

2. Tais atvejais, kai priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija reikalauja, kad tos valstybės narės piliečiai, norintys pradėti dirbti pagal reglamentuojamą profesiją ar toliau dirbti pagal ją, pateiktų fizinės ar psichinės sveikatos pažymėjimą, ta institucija kaip pakankamą šiuo atžvilgiu įrodymą priima pateiktą dokumentą, reikalaujamą kilmės valstybėje narėje arba valstybėje narėje, iš kurios užsienio pilietis yra atvykęs.

Tais atvejais, kai kilmės valstybė narė arba valstybė narė, iš kurios užsienio pilietis yra atvykęs, norintiems pradėti dirbti pagal atitinkamą profesiją ar toliau dirbti pagal ją, nekelia jokių tokio pobūdžio reikalavimų, priimančioji valstybė narė iš tokių piliečių priima tos valstybės kompetentingos institucijos išduotą pažymėjimą kaip atitinkantį priimančiojoje valstybėje narėje išduotus pažymėjimus.

3. Priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija gali reikalauti, kad šio straipsnio 1 ir 2 dalyse minėti dokumentai ir patvirtinimai būtų pateikti ne vėliau kaip per 3 mėnesius nuo jų išdavimo dienos.

4. Tais atvejais, kai priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija reikalauja, kad tos valstybės narės piliečiai, norintys pradėti dirbti pagal reglamentuojamą profesiją ar toliau dirbti pagal ją, duotų priesaiką ar padarytų oficialų pareiškimą, ir tais atvejais, kai tokia priesaika ar pareiškimas kitų valstybių narių piliečiai naudotis negali, ta institucija užtikrina, kad atitinkamam asmeniui būtų pasiūlyta atitinkama lygiavertė tokios priesaikos ar pareiškimo forma.

11 straipsnis

1. Priimančiųjų valstybių narių kompetentingos institucijos pripažįsta valstybių narių piliečių, kurie atitinka sąlygas, keliamas norintiems pradėti dirbti pagal reglamentuojamą profesiją ar

toliau dirbti pagal ją jų teritorijoje, teisę naudotis priimančiosios valstybės narės profesijos pavadinimu, atitinkančiu tą profesiją.

2. Priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija pripažįsta valstybių narių piliečių, kurie atitinka sąlygas, keliamas norintiems pradėti dirbti pagal reglamentuojamą profesiją ir toliau dirbti pagal ją jų teritorijoje, teisę naudotis teisėtu moksliniu vardu, įgytu savo kilmės valstybėje narėje ar valstybėje narėje, iš kurios jie yra atvykę, ir prirėkus to vardo santrumpa tos valstybės kalba. Priimančioji valstybė narė gali reikalauti, kad po šio vardo būtų nurodoma jį suteikusios įstaigos ar egzaminų komisijos pavadinimas ir vieta.

3. Tais atvejais, kai kurią nors profesiją priimančiojoje valstybėje narėje reglamentuoja 1 straipsnio f punkte minėta asociacija ar organizacija, valstybių narių piliečiai turi teisę vartoti profesijos pavadinimą arba tos organizacijos ar asociacijos suteiktą santrumpą tik įrodę narystę.

Tais atvejais, kai asociacija ar organizacija narystę sieja su tam tikrais kvalifikaciniais reikalavimais, ji gali juos taikyti kitų valstybių narių piliečiams, kurie turi diplomą tokia prasme, kaip vartojama 1 straipsnio a punkte, pažymėjimą tokia prasme, kaip vartojama 1 straipsnio b punkte, arba mokymą ir lavinimą bei kvalifikaciją įrodantį dokumentą tokia prasme, kaip vartojama 3 straipsnio pirmos pastraipos b punkte, 5 straipsnio pirmos pastraipos b punkte ar 9, tik pagal šią direktyvą, ypač pagal 3, 4 ir 5 straipsnius.

12 straipsnis

1. Kaip įrodymus, kad 3–9 straipsniuose nustatytos sąlygos yra patenkintos, priimančioji valstybė narė priima valstybių narių kompetentingų institucijų išduotus dokumentus, kuriuos atitinkamas asmuo pateikia patvirtindamas savo paraišką dirbti pagal atitinkamą profesiją.

2. Paraiškos dirbti pagal reglamentuojamą profesiją nagrinėjimo procedūra turi būti atlikta kuo skubiau, o išvada priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos motyvuotu sprendimu pranešama ne vėliau kaip per keturis mėnesius nuo visų su atitinkamu asmeniu susijusių dokumentų pateikimo. Šis sprendimas gali būti užginčijamas numatant teisės gynimo priemonę arba, jei jos nėra, teismo tvarka pagal nacionalinės teisės nuostatas.

VIII SKYRIUS

Koordinavimo tvarka

13 straipsnis

1. Per 17 straipsnyje numatytą laikotarpį valstybės narės paskiria kompetentingas institucijas, įgaliotas priimti paraiškas ir šioje direktyvoje minėtus sprendimus. Apie tai jos praneša kitoms valstybėms narėms ir Komisijai.

2. Kiekviena valstybė narė paskiria po asmenį, atsakingą už šio straipsnio 1 dalyje minėtų institucijų veiklos koordinavimą, ir apie tai praneša kitoms valstybėms narėms ir Komisijai. To asmens užduotis – skatinti vienodą šios direktyvos taikymą visoms profesinės veiklos rūšims. Šis koordinatorius yra Komisijos globojamos koordinavimo grupės, įsteigtos vadovaujantis Direktyvos 89/48/EEB 9 straipsnio 2 dalimi, narys.

Iš koordinavimo grupės, sudarytos remiantis Direktyvos 89/48/EEB aukščiau minėta nuostata, bus reikalaujama:

- palengvinti šios direktyvos įgyvendinimą,
- rinkti visą jos taikymui valstybėse narėse naudingą informaciją, ypač informaciją apie reglamentuojamų profesijų orientacinio sąrašo sudarymą ir skirtumus tarp kvalifikacijų, suteikiamų valstybėse narėse, siekiant padėti valstybių narių kompetentingoms institucijoms įvertinti, ar tokių didelių skirtumų esama.

Komisija gali teikti grupei konsultacijas apie bet kuriuos esamos sistemos svarstytinus pakeitimus.

3. Valstybės narės imasi priemonių, kad būtų teikiama reikalinga informacija apie diplomų ir pažymėjimų pripažinimą bei kitas sąlygas, reglamentuojančias darbo pagal reglamentuojamas profesijas ėmimąsi pagal šią direktyvą. Kad įvykdytų šią užduotį, jos gali kreiptis į esamus informacinius tinklus ir, jei reikia, į atitinkamas profesines asociacijas bei organizacijas. Komisija imasi reikalingų iniciatyvų, kad būtų užtikrinta būtinos informacijos perdavimo plėtotė ir koordinavimas.

IX SKYRIUS

Nukrypimo nuo teisės rinktis adaptacijos laikotarpį arba kvalifikacinį egzaminą ar testą tvarka

14 straipsnis

1. Jei pagal 4 straipsnio 1 dalies b punkto antros pastraipos antrąją sakinį, 5 straipsnio trečiąją pastraipą arba 7 straipsnio a punkto

antros pastraipos antrą sakinį valstybė narė siūlo nesuteikti pareiškėjams teisės pasirinkti adaptacijos laikotarpį arba kvalifikacinį egzaminą ar testą, apie tokios nuostatos projektą ji nedelsdama praneša Komisijai. Kartu ji praneša Komisijai apie motyvus, dėl kurių reikia įteisinti tokią nuostatą.

Apie kiekvieną gautą projektą Komisija nedelsdama praneša kitoms valstybėms narėms; ji taip pat gali dėl to projekto konsultotis su 13 straipsnio 2 dalyje minėta koordinavimo grupe.

2. Neatmesdama galimybės Komisijai ir kitoms valstybėms narėms pareikšti pastabas dėl projekto, valstybė narė gali priimti tą nuostatą tik tuo atveju, jei Komisija per tris mėnesius nėra priėmusi priešingo sprendimo.

3. Valstybės narės ar Komisijos prašymu valstybės narės nedelsdamos perduoda joms su šio straipsnio taikymu siejamos nuostatos galutinį tekstą.

4. Komisijos atstovas pateikia komitetui priemonių, kurių turi būti imtasi, projektą. Komitetas savo nuomonę dėl projekto pareiškia per tokį laiką, kurį nustato pirmininkas atsižvelgdamas į klausimo skubumą. Nuomonė patvirtinama Sutarties 148 straipsnio 2 dalyje nustatyta balsų dauguma tuo atveju, kai Taryba turi priimti sprendimą Komisijos pasiūlymu. Valstybių narių atstovų komitete balsai skaičiuojami taip, kaip nustatyta tame straipsnyje. Pirmininkas nebalsuoja.

5. Komisija patvirtina priemones, kurios taikomos nedelsiant. Tačiau, kai numatytos priemonės neatitinka komiteto nuomonės, Komisija nedelsdama apie jas praneša Tarybai. Tokiu atveju Komisija gali atidėti patvirtintų priemonių taikymą ne ilgiau kaip dviem mėnesiams nuo tokio pranešimo dienos.

6. Taryba kvalifikuota balsų dauguma gali priimti kitokį sprendimą per pirmesnėje dalyje nurodytą terminą.

7. Komisija informuoja suinteresuotas valstybes nares apie sprendimą ir prireikus iš dalies pakeistą sąrašą paskelbia *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

X SKYRIUS

C ir D priedų dalinio keitimo tvarka

15 straipsnis

1. Mokymo ir lavinimo kursų sąrašai, pateikti C ir D prieduose, gali būti iš dalies keičiami bet kuriai suinteresuotai valstybei narei pateikus Komisijai motyvuotą prašymą. Visa atitinkama informacija, o svarbiausia atitinkamų nacionalinės teisės nuostatų tekstai pateikiami kartu su prašymu. Prašančioji valstybė narė apie tai informuoja ir kitas valstybes nares.

2. Komisija išnagrinėja minėtus mokymo ir lavinimo kursus ir tuos, kurių reikalauja kitos valstybės narės. Ji visų pirma tikrina, ar kvalifikacija, kurią įgyja baigęs tuos kursus asmuo, suteikia:

— profesinio mokymo ir išsilavinimo lygį, kuris yra palyginti aukštas, lyginant jį su kursais, baigtais po vidurinės mokyklos, minimais 1 straipsnio a punkto pirmos pastraipos antros įtraukos i papunktyje,

— panašų atsakomybės ir veiklos lygį.

3. Komisijai padeda iš valstybių narių atstovų sudarytas komitetas, kuriam pirmininkauja Komisijos atstovas.

XI SKYRIUS

Kitos nuostatos

16 straipsnis

Pasibaigus 17 straipsnyje numatytam laikotarpiui, valstybės narės kas dveji metai pateikia Komisijai ataskaitą apie įvestos sistemos taikymą.

Be bendro pobūdžio pastabų, šioje ataskaitoje pateikiama priimtų sprendimų santrauka ir aprašomos pagrindinės problemos, kylančios taikant šią direktyvą.

17 straipsnis

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję iki 1994 m. birželio 18 d., įgyvendina šia direktyvą. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Valstybės narės, tvirtindamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

18 straipsnis

Ne vėliau kaip praėjus penkeriems metams nuo 17 straipsnyje nurodytos datos Komisija pateikia Europos Parlamentui, Tarybai, Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ataskaitą apie šios direktyvos taikymo eigą.

Po visų reikalingų konsultacijų Komisija pateikia savo išvadas dėl bet kurių pakeitimų, darytinų šioje direktyvoje. Kartu Komisija, jei reikia, pateikia pasiūlymus, kaip patobulinti esamas taisykles, kad

būtų sudaromos palankesnės sąlygos judėjimo laisvei, įsisteigimo teisei ir laisvei teikti paslaugas.

19 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Liuksemburge, 1992 m. birželio 18 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

VITOR MARTINS

A PRIEDAS

2 straipsnio antroje pastraipoje minimas direktyvų sąrašas

1. 64/429/EEB ⁽¹⁾

1964 m. liepos 7 d. Tarybos direktyva dėl asmenų, savarankiškai dirbančių apdirbamosios pramonės šakose, priskiriamose ISIC 23–40 pagrindinėms grupėms (pramonė ir smulkus verslas), įsisteigimo laisvės ir laisvės teikti paslaugas

64/427/EEB ⁽²⁾

1964 m. liepos 7 d. Tarybos direktyva, išdėstanti išsamias nuostatas dėl pereinamojo laikotarpio priemonių asmenims, savarankiškai dirbantiems gamybos ir perdirbimo pramonės šakose, priskiriamose pagal Tarptautinį standartinį gamybinės visų ekonominės veiklos rūšių klasifikatorių (ISIC) 23–40 pagrindinėms grupėms (pramonė ir smulkus verslas)
2. 68/365/EEB ⁽³⁾

1968 m. spalio 15 d. Tarybos direktyva dėl asmenų, savarankiškai dirbančių maisto perdirbimo ir gėrimų pramonėje (ISIC 20 ir 21 pagrindinės grupės), įsisteigimo laisvės ir laisvės teikti paslaugas

68/366/EEB ⁽⁴⁾

1968 m. spalio 15 d. Tarybos direktyva, nustatanti išsamias nuostatas dėl pereinamojo laikotarpio priemonių asmenims, savarankiškai dirbantiems maisto perdirbimo ir gėrimų pramonėje (ISIC 20 ir 21 pagrindinės grupės)
3. 64/223/EEB ⁽⁵⁾

1964 m. vasario 25 d. Tarybos direktyva dėl įsisteigimo laisvės ir laisvės teikti paslaugas didmeninės prekybos srityje

64/224/EEB ⁽⁶⁾

1964 m. vasario 25 d. Tarybos direktyva dėl įsisteigimo laisvės ir laisvės teikti tarpininko paslaugas prekybos, pramonės ir smulkaus verslo srityse

64/222/EEB ⁽⁷⁾

1964 m. vasario 25 d. Tarybos Direktyva, nustatanti išsamias nuostatas dėl pereinamojo laikotarpio priemonių, taikomų užsiimant didmenine prekyba bei tarpininkaujant prekyboje, pramonėje ir smulkiųjų amatų versle
4. 68/363/EEB ⁽⁸⁾

1968 m. spalio 15 d. Tarybos direktyva dėl asmenų, savarankiškai dirbančių mažmeninėje prekyboje, įsisteigimo laisvės ir laisvės teikti paslaugas (ISIC ex 612 grupė)

68/364/EEB ⁽⁹⁾

1968 m. spalio 15 d. Tarybos direktyva, nustatanti išsamias nuostatas dėl laikinųjų priemonių, skirtų asmenims, savarankiškai dirbantiems mažmeninėje prekyboje (ISIC ex 612 grupė)
5. 70/522/EEB ⁽¹⁰⁾

1970 m. lapkričio 30 d. Tarybos direktyva dėl asmenų, savarankiškai dirbančių didmeninėje anglių prekyboje ir prekybos anglimis tarpininkais, laisvės teikti paslaugas (ISIC ex 6112 grupė)

70/523/EEB ⁽¹¹⁾

1970 m. lapkričio 30 d. Tarybos direktyva, nustatanti išsamias nuostatas dėl pereinamojo laikotarpio priemonių, taikomų anglių prekybos tarpininkų veiklai (ISIC ex 6112 grupė)

(1) OL 117, 1964 7 23, p. 1880/64.

(2) OL 117, 1964 7 23, p. 1863/64. Iš dalies pakeista Direktyva 69/77/EEB (OL L 59, 1969 3 10, p. 8).

(3) OL L 260, 1968 10 22, p. 9.

(4) OL L 260, 1968 10 22, p. 12.

(5) OL 56, 1964 4 4, p. 863/64.

(6) OL 56, 1964 4 4, p. 869/64.

(7) OL 56, 1964 4 4, p. 857/64.

(8) OL L 260, 1968 10 22, p. 1.

(9) OL L 260, 1968 10 22, p. 6.

(10) OL L 267, 1970 12 10, p. 14.

(11) OL L 267, 1970 12 10, p. 18.

6. 74/557/EEB ⁽¹⁾

1974 m. birželio 4 d. Tarybos direktyva dėl savarankiškai dirbančių asmenų ir tarpininkų, užsiimančių toksiškų produktų prekyba ir jų platinimu, įsisteigimo laisvės ir laisvės teikti paslaugas

74/556/EEB ⁽²⁾

1974 m. birželio 4 d. Tarybos direktyva, nustatanti išsamias nuostatas dėl pereinamojo laikotarpio priemonių, taikomų su toksiškais produktais susijusiai veiklai, prekybai ir platinimui, ir veiklai, susijusiai su profesionaliu tokių produktų naudojimu, įskaitant tarpininkavimą

7. 68/367/EEB ⁽³⁾

1968 m. spalio 15 d. Tarybos direktyva dėl įsisteigimo laisvės ir paslaugų teikimo laisvės, kurią siekia įgyti privačiu verslu besiverčiantys asmenys, dirbantys asmeninių paslaugų sektoriuje (ISIC ex 85 pagrindinė grupė):

- 1) restoranai, kavinės, smuclės ir kitos vietos, kuriose valgoma ir geriama (ISIC 852 grupė);
- 2) viešbučiai, namai, kur nuomojami kambariai, stovyklos ir kitos apgyvendinimo vietos (ISIC 853 grupė).

68/368/EEB ⁽⁴⁾

1968 m. spalio 15 d. Tarybos direktyva, nustatanti išsamias nuostatas dėl pereinamojo laikotarpio priemonių, taikomų privačių paslaugų srityje savarankiškai dirbančių asmenų veiklai (ISIC ex 85 pagrindinė grupė):

- 1) restoranai, kavinės, užkeigos (tavernos) ir kitos viešojo maitinimo vietos (ISIC 852 grupė);
- 2) viešbučiai, svečių namai, kempingai ir kitos laikino būsto vietos (ISIC 853 grupė).

8. 77/92/EEB ⁽⁵⁾

1976 m. gruodžio 13 d. Tarybos direktyva dėl priemonių, padedančių veiksmingai naudotis įsisteigimo laisve ir laisve teikti paslaugas draudimo agentų ir brokerių veiklos (ISIC ex 630 grupė) srityje

9. 82/470/EEB ⁽⁶⁾

1982 m. birželio 29 d. Tarybos direktyva dėl priemonių, padedančių veiksmingai naudotis įsisteigimo laisve ir laisve teikti paslaugas savarankiškai dirbančių asmenų veiklai tam tikrose paslaugose, būdingose transporto bei kelionių agentūroms (ISIC 720 grupė)

10. 82/489/EEB ⁽⁷⁾

1982 m. liepos 19 d. Tarybos direktyva dėl priemonių, padedančių veiksmingai naudotis įsisteigimo laisve ir laisve teikti paslaugas kirpėjų verslo srityje

11. 75/368/EEB ⁽⁸⁾

1975 m. birželio 16 d. Tarybos direktyva dėl įvairiai veiklai (ex ISIC 01-85 skyriai) taikytinų priemonių, padedančių veiksmingai naudotis įsisteigimo laisve ir laisve teikti paslaugas, ypač tos veiklos laikinųjų priemonių

12. 75/369/EEB ⁽⁹⁾

1975 m. birželio 16 d. Tarybos direktyva dėl priemonių, padedančių veiksmingai naudotis įsisteigimo laisve ir laisve teikti paslaugas išvažiuojamosios veiklos srityje, ypač dėl šios veiklos pereinamojo laikotarpio priemonių

⁽¹⁾ OL L 307, 1974 11 18, p. 5.

⁽²⁾ OL L 307, 1974 11 18, p. 1.

⁽³⁾ OL L 260, 1968 10 22, p. 16.

⁽⁴⁾ OL L 260, 1968 10 22, p. 19.

⁽⁵⁾ OL L 26, 1977 1 31, p. 14.

⁽⁶⁾ OL L 213, 1982 7 21, p. 1.

⁽⁷⁾ OL L 218, 1982 7 27, p. 24.

⁽⁸⁾ OL L 167, 1975 6 30, p. 22.

⁽⁹⁾ OL L 167, 1975 6 30, p. 29.

Pastaba

Kai kurios pirmiau išvardytos direktyvos papildytos Danijos, Airijos ir Jungtinės Karalystės (OL L 73, 1972 3 27), Graikijos (OL L 291, 1979 11 19) ir Ispanijos bei Portugalijos (OL L 302, 1985 11 15) Stojimo aktais.

B PRIEDAS

2 straipsnio trečioje pastraipoje minimų direktyvų sąrašas

Tai direktyvos, išvardytos A priedo 1–7 dalių tekstuose, išskyrus 6 dalyje įrašytą Direktyvą 74/556/EEB.

C PRIEDAS

**TAM TIKROS STRUKTŪROS KURSŲ SĄRAŠAS, MINIMAS 1 STRAIPSNIO a PUNKTO PIRMOS
PASTRAIPOS ANTROS ĮTRAUKOS II PAPANUKTYJE**

1. Paramedicinos ir vaikų priežiūros mokymo kursai*Vokietijoje*

mokymas, po kurio įgyjamos tokios profesijos:

- vaikų slaugytojas (Kinderkrankenschwester/Kinderkrankenpfleger),
- fiziooterapeutas (Krankengymnast(in)),
- darbo gydytojas (Beschäftigungs- und Arbeitstherapeut(in)),
- logopedas (Logopäde/Logopädin),
- ortopedistas (Orthoptist(in)),
- valstybės pripažintas vaikų rūpybos darbuotojas (Staatlich anerkannte(r) Erzieher(in)),
- valstybės pripažintas specialusis pedagogas (Staatlich anerkannte(r) Heilpädagog(e)-in).

Italijoje

mokymas, po kurio įgyjamos tokios profesijos:

- dantų technikas (odontotecnico),
- optikas (ottico),
- pedikiūrininkas (podologo).

Liuksemburge

mokymas, po kurio įgyjamos tokios profesijos:

- radiologijos laborantas (assistant(e) technique médical(e) en radiologie),
- klinikos laborantas (assistant(e) technique médical(e) de laboratoire),
- psichikos sveikatos slaugytojas (infirmier(ière) psychiatrique),
- gydytojo chirurgo padėjėjas (assistant(e) technique médical(e) en chirurgie),
- vaikų slaugytojas (infirmier(ière) puériculteur(trice)),
- anestezijos slaugytojas (infirmier(ière) anesthésiste),
- diplomuotas masažistas (masseur(euse) diplômé(e)),
- vaikų rūpybos darbuotojas (éducateur(trice)),

kurie yra baigę mokymo ir lavinimo kursus, iš viso ne trumpesnius kaip 13 metų ir susidedančius iš:

- bent trejų metų profesinio mokymo specializuotoje mokykloje, kuris baigiasi egzaminu, kai kada ir vienerių arba dvejų metų trukmės specializuotų kursų, kurie baigiasi egzaminu,
- arba bent dvejų su puse metų profesinio mokymo specializuotoje mokykloje, kuris baigiasi egzaminu, be to, per bent šešis mėnesius įgyjama darbo patirtis arba atliekama bent šešių mėnesių praktika patvirtintoje įmonėje,
- arba bent dvejų metų profesinio mokymo specializuotoje mokykloje, kuris baigiasi egzaminu, be to, per bent vienerius metus įgyjama darbo patirtis arba atliekama bent vienerių metų praktika patvirtintoje įmonėje.

2. Amato meistro sektorius („Mester/Meister/Maître“), kuris atitinka mokymo ir lavinimo kursus, skirtus A priede išvardytose direktyvose neapibūdintiems įgūdžiams*Danijoje*

mokymas, po kurio įgyjamos tokios profesijos:

- optikas (Optometrist),

šie kursai trunka iš viso 14 metų, įskaitant penkerių metų trukmės profesinį mokymą, kurio dveji su puse metų skiriami teoriniam mokymui profesinio mokymo įstaigoje ir dveji su puse metų – praktiniam mokymui darbo vietose. Kursai baigiami pripažįstamu atitinkamo amato egzaminu, suteikiančiu teisę naudoti vardą „meistras“ (Mester);

— ortopedijos technikas (Ortopaedimekaniker),

šie kursai trunka iš viso 12,5 metų, įskaitant trejų su puse metų trukmės profesinį mokymą, kurio šeši mėnesiai skiriami teoriniam mokymui profesinio mokymo įstaigoje ir treji metai – praktiniam mokymui darbo vietose. Kursai baigiami pripažįstamu atitinkamo amato egzaminu, suteikiančiu teisę naudoti vardą „meistras“ (Mester);

— ortopedinės avalynės siuvėjas ir batsiuvys (Ortopaediskomager),

šie kursai trunka iš viso 13,5 metų, įskaitant ketverių su puse metų trukmės profesinį mokymą, kurio dveji metai skiriami teoriniam mokymui profesinio mokymo įstaigoje ir dveji su puse metų – praktiniam mokymui darbo vietose. Kursai baigiami pripažįstamu atitinkamo amato egzaminu, suteikiančiu teisę naudoti vardą „meistras“ (Mester).

Vokietijoje

mokymas, po kurio įgyjamos tokios profesijos:

- optikas (Augenoptiker),
- dantų technikas (Zahntechniker),
- chirurginės tvarsliaivos gamintojas (Bandagist),
- klausos aparatų gamintojas (Hörgeräte-Akustiker),
- ortopedijos technikas (Orthopädiemechaniker),
- ortopedinės avalynės siuvėjas (Orthopädienschuhmacher).

Liuksemburge

mokymas, po kurio įgyjamos tokios profesijos:

- optikos pardavėjas (opticien),
- dantų technikas (mécanicien dentaire),
- klausos aparatų gamintojas (audioprothésiste),
- ortopedijos technikas (chirurginės tvarsliaivos gamintojas) (mécanicien orthopédiste-bandagiste),
- ortopedinės avalynės siuvėjas (orthopédiste-cordonnier),

šie kursai trunka iš viso 14 metų, įskaitant bent penkerių metų mokymą pakopinio mokymo sistemoje, iš dalies įgytą darbo vietoje, o iš dalies – profesinio mokymo įstaigoje; jis baigiasi egzaminu, kurį reikia išlaikyti, jei norima verstis kokia nors veikla, laikoma kvalifikuotu darbu, kai yra dirbama savarankiškai arba pagal darbo sutartį, esant panašiam atsakomybės lygiui.

3. Jūreivystės sektorius

a) Jūrų transportas

Danijoje

mokymas, po kurio įgyjamos tokios profesijos:

- laivo kapitonas (skibsfører),
- pirmasis kapitono padėjėjas (overstyrmand),
- viršila vairininkas, laivo denio tarnybos vadovaujantios sudėties jūrininkas (enestyrmand, vagthavende styrmand),
- laivo denio tarnybos vadovaujantios sudėties jūrininkas (vagthavende styrmand),
- vyriausiasis laivo mechanikas (maskinchef),
- pirmasis mechanikas (1. maskinmester),
- pirmasis mechanikas (budintysis mechanikas) (1. maskinmester/vagthavende maskinmester).

Vokietijoje

mokymas, po kurio įgyjamos tokios profesijos:

- didelio pakrančių laivo kapitonas (Kapitän AM),
- pakrančių laivo kapitonas (Kapitän AK),
- didelio pakrančių laivo denio tarnybos vadovaujančios sudėties jūrininkas (Nautischer Schiffsoffizier AMW),
- pakrančių laivo denio tarnybos vadovaujančios sudėties jūrininkas (Nautischer Schiffsoffizier AKW),
- C kategorijos vyriausiasis laivo mechanikas (Schiffsbetriebstechniker CT – Leiter von Maschinenanlagen),
- C kategorijos laivo mechanikas (Schiffsmaschinist CMA – Leiter von Maschinenanlagen),
- C kategorijos laivo mechanikas (Schiffsbetriebstechniker CTW),
- C kategorijos laivo mechanikas – savarankiškas laivo inžinierius mechanikas (Schiffsmaschinist CMAW – Technischer Alleinoffizier).

Italijoje

mokymas, po kurio įgyjamos tokios profesijos:

- laivo denio tarnybos vadovaujančios sudėties jūrininkas (ufficiale di coperta),
- inžinierius mechanikas (ufficiale di macchina).

Nyderlanduose

mokymas, po kurio įgyjamos tokios profesijos:

- (pakrančių laivų) pirmasis kapitono padėjėjas (papildomas mokymas) (stuurman kleine handelsvaart (met aanvulling)),
- pakrančių laivų inžinierius (diplomuotas) (diploma motordrijver),

kurie išėjo tokį mokymo kursą:

- Danijoje – devynerių metų pagrindinį ugdymą, po kurio eina pagrindinio profesinio mokymo kursas ir (arba) 17–36 mėnesių tarnyba jūroje, kurią papildo:
  - laivo denio tarnybos vadovaujančios sudėties jūrininkui – vieneri metai specializuoto profesinio mokymo,
  - kitiems – treji metai specializuoto profesinio mokymo,
- Vokietijoje – bendra trukmė 14–18 metų, įskaitant trejų metų pagrindinio profesinio mokymo kursą ir vienerių metų tarnybą jūroje; po jo eina vienerių arba dvejų metų specializuoto profesinio mokymo kursas, be to, tam tikrais atvejais įgyjama dvejų metų navigacinio darbo patirtis,
- Italijoje – bendra trukmė 13 metų, iš kurių bent penkeri metai profesinio mokymo, besibaigiančio egzaminu, o tam tikrais atvejais papildyto praktika,
- Nyderlanduose – kursas, kurio trukmė yra 14 metų, iš jų ne mažiau kaip dvejus metus mokomasi specializuotoje profesinio mokymo įstaigoje, be to, 12 mėnesių atliekama praktika,

ir kurie yra pripažinti pagal 1978 m. Tarptautinę STCW konvenciją (1978 m. Tarptautinė jūrininkų mokymo, diplomavimo ir budėjimo standartų konvencija).

b) Jūrų žvejyba

Vokietijoje

mokymas, po kurio įgyjamos tokios profesijos:

- laivo kapitonas, gelminė žvejyba (Kapitän BG/Fischerei),
- laivo kapitonas, pakrantės žvejyba (Kapitän BK/Fischerei),
- tolimojo plaukiojimo laivo denio tarnybos vadovaujančios sudėties jūrininkas (Nautischer Schiffsoffizier BGW/Fischerei),
- pakrančių laivo denio tarnybos vadovaujančios sudėties jūrininkas (Nautischer Schiffsoffizier BKW/Fischerei).

Nyderlanduose

mokymas, po kurio įgyjamos tokios profesijos:

- pirmasis kapitono padėjėjas (V mechanikas) (stuurman werktuigkundige V),

- (žvejybos laivo) IV mechanikas (werktuigkundige IV visvaart),
- (žvejybos laivo) IV pirmasis kapitono padėjėjas (stuurman IV visvaart),
- pirmasis kapitono padėjėjas (VI mechanikas) (stuurman werktuigkundige VI),

mokymą sudaro:

- Vokietijoje – bendra trukmė 14–18 metų, įskaitant trejų metų pagrindinio profesinio mokymo kursą ir vienerių metų tarnybą jūroje, po jo eina vienerių arba dvejų metų specializuoto profesinio mokymo kursas, be to, tam tikrais atvejais įgyjama ir dvejų metų navigacinio darbo patirtis,
- Nyderlanduose – kurso trukmė svyruoja nuo 13 iki 15 metų, iš kurių bent dvejus metus mokomasi specializuotoje profesinėje mokykloje, be to, įgyjama 12 mėnesių darbo patirtis,

ir kurie yra pripažinti pagal 1977 m. Torremolino konvenciją (1977 m. Tarptautinė konvencija dėl žvejybos laivų saugumo).

4. Techninis sektorius

Italijoje

mokymas, po kurio įgyjamos tokios profesijos:

- matininkas (geometra),
- žemės matininkas (perito agrario),
- buhalteris (ragioniero) ir apskaitos specialistas (perito commerciale),
- darbo konsultantai (consulente del lavoro),

kurie yra baigę vidurinius techninius kursus, iš viso ne trumpesnius kaip 13 metų; jie susideda iš aštuonerių metų privalomojo ugdymo, po kurio eina penkeri metai vidurinio ugdymo, įskaitant trejų metų profesinį mokymą, pasibaigiantį technikos bakalaureato egzaminu, be to:

- matininkams:

atlieka praktiką, trunkančią bent dvejus metus profesiniame biure,

arba įgyja penkerių metų darbo patirtį,

- žemės matininkams, buhalteriams, apskaitos specialistams ir darbo konsultantams: baigia praktinį mokymą, trunkantį bent dvejus metus,

po to laikomas valstybinis egzaminas.

Nyderlanduose

mokymas, po kurio įgyjama tokia profesija:

- teismo antstolis (gerechtsdeurwaarder),

kuris yra baigęs studijas ir profesinio mokymo kursą, iš viso trunkančius 19 metų; jie susideda iš aštuonerių metų privalomojo ugdymo, po kurio eina aštuoneri metai vidurinio ugdymo, įskaitant ketverių metų techninį mokymą, pasibaigiantį valstybiniu egzaminu, ir, be to, trejų metų teorinis ir praktinis profesinis mokymas.

5. Jungtinės Karalystės kursai, prilyginami nacionalinėms profesinėms kvalifikacijoms arba Škotijos profesinėms kvalifikacijoms

Mokymas, po kurio įgyjamos tokios profesijos:

- medicinos mokslų laborantas,
- kasyklos elektrotechnikas,
- kasyklos inžinierius mechanikas,
- patvirtintas psichikos sveikatos priežiūros socialinis darbuotojas,
- lygtinai nuteistųjų asmenų namų prižiūrėtojas,

- bendrosios praktikos gydytojas stomatologas,
- burnos higienistas,
- optikos pardavėjas,
- kasyklos pavaduotojas,
- nemokumo specialistas,
- licencijuotas teisininkas, tvarkantis turto perdavimo reikalus,
- protezuotojas,
- krovininių (keleivinių) laivų pirmasis kapitono padėjėjas – neribota verslo sritis,
- krovininių (keleivinių) laivų antrasis kapitono padėjėjas – neribota verslo sritis,
- krovininių (keleivinių) laivų trečiasis kapitono padėjėjas – neribota verslo sritis,
- krovininių (keleivinių) laivų denio tarnybos vadovaujančios sudėties jūrininkas – neribota verslo sritis,
- krovininių (keleivinių) laivų inžinierius mechanikas – neribota prekybos sritis,
- prekių ženklų agentas,

kai įgyjamos kvalifikacijos atitinka Jungtinės Karalystės nacionalinių profesinių kvalifikacijų 3 ir 4 lygius ir yra prilyginamos nacionalinėms profesinėms kvalifikacijoms (NPK) arba Nacionalinė profesinių kvalifikacijų taryba jas patvirtina ir pripažįsta lygiavertėmis, arba Škotijoje jas prilygina Škotijos profesinėms kvalifikacijoms.

Lygiai apibrėžiami taip:

- **3 lygis:** kompetencija imtis plataus spektro įvairių darbo veiklos rūšių, atliekamų įvairiomis, dažnai sudėtingomis ir neįprastomis sąlygomis. Čia yra reikšminga atsakomybė ir savarankiškumas, o dažnai reikalinga kontroliuoti kitus asmenis ir jiems vadovauti,
- **4 lygis:** kompetencija imtis plataus spektro sudėtingos techninės arba profesinės darbo veiklos, atliekamos įvairiomis sąlygomis ir su dideliu laipsniu asmeninės atsakomybės ir savarankiškumo. Čia dažnai reikalinga būti atsakingam už kitų darbą ir išteklių paskirstymą.

D PRIEDAS

Pakopinio mokymo kursų sąrašas, minimas 3 straipsnio pirmos pastraipos b punkto trečioje įtraukoje**Jungtinėje Karalystėje**

Reglamentuojami kursai, kai įgyjamos kvalifikacijos atitinka Jungtinės Karalystės nacionalinių profesinių kvalifikacijų 3 ir 4 lygius, o Nacionalinė profesinių kvalifikacijų taryba jas prilygina nacionalinėms profesinėms kvalifikacijoms (NPK), arba Škotijoje – Škotijos profesinėms kvalifikacijoms.

Lygiai apibrėžiami taip:

- **3 lygis:** kompetencija imtis plataus spektro įvairių darbo veiklos rūšių, atliekamų įvairiomis, dažnai sudėtingomis ir neįprastomis sąlygomis. Čia yra reikšminga atsakomybė ir savarankiškumas, o dažnai reikalinga kontroliuoti kitus asmenis ir jiems vadovauti,
  - **4 lygis:** kompetencija imtis plataus spektro sudėtingos techninės arba profesinės darbo veiklos, atliekamos įvairiomis sąlygomis ir su dideliu laipsniu asmeninės atsakomybės ir savarankiškumo. Čia dažnai reikia būti atsakingam už kitų darbą ir išteklių paskirstymą.
-